Трибуна вільного українського слова на вільній американській землі

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Адреса Редакції і Адміністрації: 'Svoboda', 81-83 Grand St., Jersey City, N. J.
Тел: HEnderson 4-0237
УНС: HEnderson 5-8740

РІК LXIV. Ч. 30. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 14-го ЛЮТОГО 1957. П'ЯТЬ ЦЕНТІВ — FIVE CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, FEBRUARY 14, 1957. No. 30. VOL. LXIV.

ПОРТОВІ ВАНТАЖНИКИ СТРАЙКУЮТЬ ЗНОВУ

СХІДНЬО-АМЕРИКАНСЬКІ ПОРТИ СПАРАЛІЗОВАНІ ВНАСЛІДОК СТРАЙКУ 45,000 ВАНТАЖНИКІВ. — НЕЗАКІНЧЕНИЙ І ТРИВАЄ ДАЛІ СТРАЙК БУКСИРНИКІВ У НЮЙОРКСЬКИХ ПОРТАХ

Ню Йорк. — Міжнародна Асоціяція Портових Вантажників, яка була примушена припинити свій страйк внаслідок урядової заборони, виданої перед 80 днями, проголосила новий страйк з днем 13-го лютого. Почавши від ранішніх годин цього дня перестали працювати вантажники в усіх східньо-американських портах, від Портленду, Мейн, до Гемптон Родс у Вірджінії. В Ню Йорку почало страйк 25,000 портових вантажників вже в середу о год. 6.08 ранку. Страйкують теж вантажники у портах ріки Делавар, значить у Филаделфії, Честері й у Вілмінгтон. Страйк проголошено під час переговорів, що відбуваються за ініціятивою федеральної комісії посередництва і примирення між представниками вищезгаданої асоціяції портових вантажників і репрезентантами корабельно-вантажник компаній. У проголошенні страйку подано, що спілка немає іншого виходу, як страйк, бо ведені до останньої хвилини переговори не дали ніякого висліду і вантажники примушені дотримуватися засади, що нема праці, якщо нема контракту. Проєкт нового контракту, запропонований корабельно-вантажними компаніями, провід спілки відкинув 14 голосами проти одного. Не зважаючи на відновлення страйку і члени федеральної комісії посередництва і замирення і керівництво корабельно-вантажних компаній сподіваються, що новий контракт буде підписаний вже найближчими днями, тим більше, що переговори не перервані і відбуваються далі. Секретар праці Мічелл заявив у зв'язку із страйком, що уряд не плянує під сучасну пору ніяких заходів для приспішення підписання контракту. Він теж висловив надію, що обидві сторони дійдуть до успішнього порозуміння. — Відновлений страйк портових вантажників спаралізував до решти товаровий і транспортовий рух у нюйоркських портах, бо страйк буксирників триває далі і немає безпосередніх виглядів на його закінчення.

Новленд за обмеження „вета" в ОН

Вашингтон. — Провідник республіканської меншости в Сенаті сенатор Вільям Новленд промовляв в Джорджтавнському університеті в Вашингтоні і заявив, що закордонна політика ЗДА мусить бути американською політикою, а не плестися в хвості Об'єднаних Націй, де ця країна не може бути дійсним провідником вільного світу, бо там обмежують її Совєти, користаючи з свого права „вета". Новленд заявив, що і ЗДА і інші вільні країни вільного світу виставляють свою безпеку на великий риск, коли йдуть за ОН, де СССР ударемнює всяку добру акцію, користаючи дуже часто з права „вета". Об'єднані Нації є доброю трибуною для дискусії, заявив сенатор Новленд, але виникає сумнів, чи варто їх підтримувати, коли вони не дають безпеки тим народам, які є їх членами. Треба б раз скінчити з совєтською обструкцією в ОН, а як СССР не хоче погодитися на скасування „вета", то може вийти з тієї організації, яку тероризує на терені Ради Безпеки.

Американські комуністи формально прийняли резолюцію про незалежність від Москви

Ню Йорк. — Делегати Комуністичної партії ЗДА в кінцевому дні своїх чотириденних зборів прийняли резолюцію про те, що їх партія є незалежна від Москви. За тією резолюцією голосувала більшість делегатів у відношенні як 2 до 1-го. В одній із резолюцій ствєрджується також, що в відношенні СССР до таких держав як Польща і Мадярщина „поповнено цілий ряд поважних помилок і провин", але деякі з них „вже направлено". На думку більшости делегатів „комуністичні партії різних країн мають право і обов'язок до приязної критики братерських комуністичних партій та дій соціялістичних урядів". Американські комуністи заявляють, що вони „вияснюють і стосують засади марксизму-ленінізму згідно з американськими у м о в и нами". Крайовий виховний директор Комуністичної партії ЗДА Макс Вайс заявив, що давніше його партія „автоматично приймала за свої всі рішення Комуністичної партії СССР". До Крайового Комітету вибрано 20-ох членів, між ними є Вільям З. Фостер, який є прихильником Москви і висловився проти того, щоб партії в інших країнах ішли своїм шляхом, відмінним від Москви.

В АМЕРИЦІ

● **Президент Айзенгавер** перебуває на відпочинку на фармі секретаря скарбу Джорджа М. Гомфрі в Томасвілі, Джорджія. В суботу Президент застрелив три перепелиці, а Гомфрі ні однієї. За другим разом обидвом вдалось вполювати по сім перепелиць. З Президентом перебувають і його дружина та теща Джан С. Давд. Президент грає також удень в ґольфа, а ввечері — в бриджа.

● **Найменований** шеф дипломатичного протоколу Вайлі Т. Бюкенен вже в перших днях своєї праці на новому пості вітав коронного принца Іраку, прощав короля Савді Арабії Савда та зустрічав бельгійського прем'єра і ливанського міністра закордонних справ. Він також зорганізував прийняття у Президента і у державного секретаря Джана Фостера Доллеса.

● **Нюйоркський Університет** є дуже здецентралізований: він складається з 38 розміщених по всіх частинах стейту високих шкіл, де навчаються 30,000 студентів. Річний бюджет цього університету — 60,000,000 долярів.

● **Генеральна Федерація** Жіночих Клюбів, домагаючись, щоб між урядовцями Білого Дому була хоч одна жінка, написала до Президента таке: „Вашим обов'язком супроти жінок ЗДА є назначити на свого асистента принаймні одну жінку".

● **У Західній Вірджінії** в 1956-му році в автомобільних катастрофах згинуло 436 осіб, але в копальнях вугілля „Кінґ Ковл" за той самий час — 450 осіб. Пересічно кожного місяця в копальнях гине 37.8 людей.

● **Леґіслятура** стейту Флорида прийняла законопроєкт, згідно з яким по всіх 700 середніх школах мають знайомити молод з демократизмом і комунізмом.

● **Президент Айзенгавер** подарував арабському королеві Савдові декілька картин з краєвидами Денверу, Колорадо. Король віддячився якимись дарунками, але ніхто не знає, якими, бо арабський звичай забороняє про це говорити.

● **Військовий** Апеляційний Суд затвердив вирок на підполковника Геррі Флемінґа, якого засуджено за співпрацю з ворогом під час перебування в комуністичному полоні в Кореї.

● **23-річний Доналд МекКіон** закладаючи кабель в елевейторській клітці, впав з висоти 21-го поверху, але залишився живий. Пролетівши 17 поверхів, він вхопився за линву і вискочив з клітки на 4-ому поверсі.

● **В Декатурі**, Джорджія, змінюють плян автостради і розбирають будинок, щоб врятувати могилу ветерана з Армії Конфедератів, яка під час Громадянської війни боролася проти Північної армії.

Президент зустрінеться з прем'єрами Англії і Франції

Вашингтон. — У Вашингтоні, Парижі і Лондоні оприлюднено одночасно, що 26 і 27 лютого французький прем'єр Ґю Молле переведе у Вашингтоні дводенні наради з президентом Айзенгавером і його найближчими дорадниками. Знову ж від 21 до 24 березня триватиме зустріч Президента з англійським прем'єром Геролдом Мекмілленом. Визначення цих зустрічей означає рішення, щоб впродовж найближчих тижнів остаточно зліквідувати непорозуміння між ЗДА з одного боку та Англією і Францією з другого, однак водночас ті сепаратні розмови американських керівних державних діячів з французами й англійцями відкладають покищо на дальший плян спільну три-державну конференцію. Така спільна три-державна конференція з участю голов урядів, відбулась востаннє у 1953 році на тих самих Бермудах, тоді з участю президента Айзенгавера, англійського прем'єра Черчила і французького прем'єра Лянієля. В короткому офіційному повідомленні не сказано нічого про предмет нарад, але у відповіді на запит в палаті громад, англійський прем'єр Мекміллен признав, що темою нарад будуть „всі найширші справи". В Англії вважають, що згода Президента, щоб стрінутись з англійським прем'єром на Бермудах, що належать до британської імперії, є маніфестацією приязни доброї волі у відношенні до Англії. Знову ж запрошення Молле до Вашингтону ще на цей місяць вважається пересторогою під адресою арабського світу, який покладав надії на а м е риканськo - французьке розсварення.

Дорадник Айзенгавера сподівається, що не треба буде контролі цін і платень

Вашингтон. — Головний економічний дорадник президента Айзенгавера д-р Ґебріел Годж заявив на радіовій програмі „МБС", що Президент „не має пляну заводити контролю цін і платень тепер або в найближчому майбутньому". На думку Годжа, Айзенгавер сподівається, що ЗДА зможуть осягнути свою подвійну мету (добробут і тривкі ціни) без федеральної контролі. Президент згадував про контролю цін і платень на пресовій конференції тільки для перестороги підприємців і робітників, що уряд у випадку крайньої необхідности міг би покористуватися контролею цін і платень, щоб припинити інфляційні тенденції в економіці країни. Д-р Годж передбачає, що в першій половині 1957 року продукція буде ще більша як в 1956 році, але він відмовився говорити вже тепер про другу половину цього року.

Д-р Венторф винайшов матеріял — твердіший від діяманту

Ню Йорк. — Представник фірми „Дженерал Електрік" повідомляє, що 30-річному фізикові і хемікові д-рові Робертові Г. Венторфові вдалося випродукувати новий матеріял „боразан", який є двердіший від правдивих діямантів. Той самий науковець брав участь в винайденні штучних діямантів, які почали продукувати два роки тому. Новий матеріял складається з бору і азоту. Його випродукувано під тиском одного мільйона фунтів на один квадратовий цаль при температурі 3,000 ступнів Фаренгайта в контейнері величини гумки від олівця.

Американський критик про англійський переклад „Тигроловів" Ів. Багряного

Ню Йорк. — „Бюк Ревю" щоденника „Ню Йорк Геральд Трібюн" з 10-го лютого ц. р. надрукував на першій сторінці рецензію професора Університету Маямі Волтера Гевіґгирста (Havighurst) на повість відомого українського письменника Івана Багряного „Тигролови", яка появилася в англійському перекладі в Видавництві „St. Martin's Press" під заголовком „Ловці і ловлені" („Ди Гантерс енд ди Гантед".

Автор називає цей твір „повістю про лицарство і відвагу — дуже рідку тему в наших романах про дрібних людей". На думку цього рецензента, „окремою прикметою цього роману є поєднання в ньому ідеального з похмурим. Поруч втечі й переслідування в ній є ще й інші речі, — дика зелена краса тайги . . . і романтична лісова дівчина". Багряний пише „з тяжко здобутою любов'ю до життя, з людською сміливістю і витривалістю. Його твір є захоплюючою казкою про життя між небезпекою, насильством і смертю". Рецензент зазначає, що український автор двічі був заарештований росіянами, в 1945 році вибрав волю і тепер живе в Західній Німеччині.

Челіст Г. Бемко виступить в Тавн Гол в найближчу неділю

Ню Йорк. — У відомій репрезентаційно-концертовій залі Тавн Гол виступить у найближчу неділю, 17-го лютого молодий і вже широко-відомий челіст українського роду, Григорій Бемко, що походить із відомої та заслуженої великої родини Бемків. У програмі концерту, що його влаштовує відома концертова фірма „Коломбія Артіст Манаджемент" артист виконає твори Баха, Бадінґса, Ґуре, де Парадіса, Черепніна і Кассадо, а з українських авторів композицію Гнатишина. Григорій Бемко народився в Ню Йорку та є сином відомих активних членів УНСоюзу п. Степана і Теклі Бемків, споріднених з відомою родиною бережанських і тепер нюаркських Бемків. Не зважаючи на свій відносно молодий вік, Григорій Бемко має не тільки основні музичні студії, але й замітну вже мистецьку кар'єру, зокрема після останньої війни, в якій він взяв участь як пілот бомбардувальника. Минулого року цей челіст

Григорій Бемко

відбув довше мистецьке турне по Европі, відвідавши та давши концерти в Швайцарії, Австрії, Голляндії, Бельгії, Франції та Еспанії. Його недільний концерт є великою атракцією однаково, як для американського, так і для українського музичного світу і широкої публіки. Початок концерту о год. 5:30 попол.

ЗДА готові ґарантувати Ізраїлеві вільне користування морями

Об'єднані Нації. — Щоб переламати „мертвий пункт", який прийшов у переговорах між генеральним секретарем ОН Гаммершилдом та Ізраїлем у справі відкликання ізраїльських військ із т. зв. смуги Гази й побережжя затоки Акаби, державний секретар Доллес зробив у розмові з Абба Ебаном таку пропозицію: Ізраїль евакуював би негайно решту єгипетської території; ЗДА вислали б свої кораблі до затоки Акаби, яких приявність була б ґарантією для свободи користування ізраїльськими кораблями названою затокою, вихід з якої веде на Червоне море; ЗДА вжили б цілого свого впливу, щоб у смузі Гази були розташовані відділи „міжнародної поліції" і щоб та смуга опинилась насправді під міжнародним управлінням до часу полагоди арабсько - ізраїльського конфлікту. Звертають увагу, що очевидячки ЗДА змагають до того, щоб при цій нагоді взагалі розв'язати проблему свобідної плавби міжнародними водами, що їх Єгипет вважає своєю власністю. Від ізраїльського порту Елат над затокою Акаби будується нафтовий провід впоперек ізраїльської території до Середземного моря. Коли той провід буде вже в цьому році готовий, буде зламаний монополь Єгипту щодо перепускання нафтових транспортів з Середнього Сходу на Середземне море. Це, за загальним твердженням, зм'ягшить становище Єгипту й у відношенні до плавби Суезьким каналом усіх взагалі кораблів, включно з ізраїльськими. Уряд Ізраїлю саме нараджується над цими справами. У зв'язку з цим, на Об'єднаних Націях мабуть не дійде до голосування над азійсько-африканським внеском про господарські санкції проти Ізраїлю за непослух резолюціям ОН.

Гаммершилд перестерігає проти будь-яких карних санкцій

Об'єднані Нації. — Генеральний секретар Об'єднаних Націй Даґ Гаммершилд склав Генеральній Асамблеї ОН в дні 11 ц. м. широке писемне звідомлення про стан переговорів у справі відкликання ізраїльських військ із решти єгипетської території, себто так званої смуги Ґази і побережжя затоки Акаби. Гаммершилд, пригадавши прийняті 2 лютого ц. р. дві резолюції Об'єднаних Націй в цій справі, наводить у 20 точках докладний хід переговорів із Ізраїлем та арабськими державами і доходить до висновку, що його заходи „не вдалися". Він домагається дальших інструкцій в цій справі від Генеральної Асамблеї. Сам він настоює далі, що Ізраїль повинен відкликати свої війська зі смуги Гази й обширу затоки Акаби без спеціяльних передумов, бо, мовляв, поручене в резолюції ОН замирення може прийти ступнево, впродовж довшого часу, крок за кроком, виключно завдяки добрій волі обох сторін і без того, щоб кожний такий крок зумовляти спеціяльними ґарантіями. Проте він водночас виразно висловився проти суґестій збоку арабських держав, щоб ОН рішили накласти господарські санкції проти Ізраїлю, бо, мовляв, Рада Безпеки може тільки рекомендувати своїм членам такі санкції, а не має права зобов'язувати нікого до них, ото ж така рекомендація може в практиці не дати ніякого іншого висліду, як тільки „внести новий елемент конфлікту". До звідомлення Гаммершилда додано в 5-х „анексах" документарні дані до цієї проблеми. Звідомлення Гаммершилда вважається в колах Об'єднаних Націй — коментує преса — за фактичне сторпедування заходів азійсько-африканських країн, щоб дістати дві треті голосів за резолюцію про санкції проти Ізраїлю.

Булґанін підтримує давнє становище Москви в справі з'єдинення Німеччини

Бонн. — Німеччина не може осягнути з'єдинення своїх земель так довго, поки Західня Німеччина нехтуватиме існування „двох Німеччин" і не зірве свого союзу з західніми державами — заявив совєтський прем'єр Булґанін у листі до західньо-німецького канцлера Аденауера. Того листа отримано в Бонні в минулу п'ятницю, але оприлюднено щойно 11 лютого ц. р. Лист Булґаніна втриманий вправді в поміркованому тоні, проте в цілості потверджує давнє становище Москви у справі з'єдинення німецьких земель: що уряд Західньої Німеччини повинен „договоритись" в цій справі передусім із комуністичним урядом Східньої Німеччини. Як „перешкоди, що стоять на дорозі" з'єдиненню, Булґанін наводить з а х і д н ь о-німецьку програму зброєння, „обмеження демократичних прав" та „неприязні акти у відношенні до миролюбних сусідів". Булґанін має тут на думці заборону комуністичної партії в Західній Німеччині та не втримування дипломатичних взаємин із сателітними країнами. Булґанін знову недвозначно дав пізнати, що з'єдинення німецьких земель може прийти тільки на підставі створення для цілої Німеччини уряду „народного фронту" та її зірвання з Заходом. При цій нагоді Булґанін вилаявся знову під адресою Заходу і нарікав на брак достатніх торговельних взаємин між СССР і Західньою Німеччиною. З а х і д н ьо-німецька преса назагал однозгідна, що цим листом Булґанін хотів підірвати в очах німців повагу Аденауера, як того канцлера, що його політика, оперта на Захід, не може довести до з'єдинення Німеччини.

Англія дістала запевнення плавби по Суезьному каналі

Лондон. — Англійський уряд дістав запевнення, що після очищення Суезького каналу Єгипет не робитиме труднощів англійським кораблям, що захочуть плисти по ньому. Таке запевнення дістав генеральний секретар ОН Даґ Гаммершилд від Єгипту й офіційно повідомив про це Англію. Розкрив це у парляментарній дебаті англійський міністер закордонних справ Селвайн Ллойд. Воно має величезне значення для Англії і всього міжнародного світу, бо коли б Єгипет захотів блькувати англійські і французькі кораблі, ставлячись до них, як до власности „ворожих держав", так, як він поставився до англійських і французьких банків в Єгипті, то це означало б вибух нової гострої міжнародної кризи. Англія і Франція лякалися, що Єгипет шантажуватиме їх, вимагаючи якоїсь окремої високої ціни за право плавби по Суезькому каналі. Тепер, коментують часописи, існує надія, що вдасться компромісово поладнати з Єгиптом справу плавби також ізраїльських кораблів по Червоному морі й Суезькому каналі. Зате сама справа Суезького каналу все ще неясна.

МОСКВА ПРОПОНУЄ ЗАХОДОВІ ДОГОВІР ПРО СЕРЕДНІЙ СХІД

СОВЄТСЬКУ ПРОПОЗИЦІЮ ОЦІНЮЮТЬ, ЯК НОВИЙ ПРОПАҐАНДИВНИЙ ТРЮК

Москва. — Совєтський міністер закордонних справ Димітрій Шепілов виголосив перед Верховним Совєтом у Москві у вівторок 12 ц. м. велику промову, в якій запропонував З'єдиненим Державам, Англії і Франції підписати спільно з СССР договір у справі Середнього Сходу, який ґарантував би тамошнім державам і народам „мир". Промова Шепілова майже покривалась з нотою, що її совєтський уряд передав був в останній понеділок амбасадорам трьох західніх великодержав у Москві. Текст тієї ноти оприлюднено в останню середу. У висновку совєтські виводи схоплено в 6-ох конкретних точках: 1) розв'язка всіх спірних справ мусить приходити тільки мирним шляхом, 2) невмішування у внутрішні справи держав Середнього Сходу й пошанування їх територіяльної непорушности, 3) невтягування середньосхідніх держав у військово - політичні союзи, 4) скасування існуючих на Близькому й Середньому Сході військових баз та відкликання відтіль всіх чужинецьких, стаціонованих там військ, 5) припинення достав зброї середньо - східнім країнам і 6) економічна допомога середньо - східнім країнам без ніяких політичних, військових чи будь-яких передумов. Москва, однаково у тій дипломатичній ноті, як і в промові Шепілова, використала нагоду, щоб знову накинутись на західні держави, зокрема на ЗДА за їхню політику на Середньому Сході. У столицях всіх трьох західніх великодержав прийнято ту совєтську пропозицію дуже холодно. Хоч офіційної відповіді ще не дано, проте вона — за твердженням західніх часописів — буде напевне неґативна. Західні кола звертають увагу на сутопропаґандивний характер тих пропозицій, обрахованих на те, щоб зробити враження на середньо-східні народи, наче б Совєти є „дійсно миролюбним народом" та щоб підкреслити цією нотою, що Совєти є активним і важливим чинником на Середньому Сході. У тій ноті — звертають увагу коментатори — не сказано нічого, чого большевики вже багато разів не казали були: їхнє говорення про „невмішування у внутрішні справи" є цинізмом на тлі їхньої поведінки не тільки на Мадярщині, а в усіх країнах, на терені яких вони ведуть свою інфільтраційну роботу, так само принцип „мирного" розв'язування конфліктів обов'язує Совєтів тільки до часу, поки вони можуть збройною акцією затвердити позиції, здобути попередньою інфільтрацією. Звертається увагу на повне домагання скасування військових баз, що позбавило б Америку і Англію всіх баз, існуючих на Кипрі, в Туреччині, Лібії і в Савді Арабії. Щодо ніби припинення військових достав, то СССР постачає тепер зброю Єгиптові, Сирії і Єменові і коли б Захід навіть погодився повести з Москвою переговори на базі тих пропозицій, то Москва все ще, в часі отих переговорів, встигла б створити на Середньому Сході свій арсенал зброї. Найбільша ціль тієї московської пропозиції — ствєрджують західні коментарі — не допустити до ухвалення в Америці і діяння „доктрини Айзенгавера", як зброї проти совєтської акції на Середньому Сході.

ОН не прийняли вірчих грамот від делеґатів уряду Кадара

Об'єднані Нації, Н. Й. — Комісія ОН зложена з представників дев'яти держав апробувала 8 голосами проти одного пропозицію ЗДА, щоб Об'єднані Нації не приймали вірчих грамот новопризначеної делеґації „робітничо-селянського" мадярського уряду Кадара. Американську пропозицію апробовано проти гострих і безуспішних протестів совєтського делеґата Соболєва і його закидів, що справу Мадярщини використовується для політичних цілей. Апробата американської пропозиції визначає, що делеґати комуністичної Мадярщини будуть неакредитовані, значить не будуть формально допущені до участи в нарадах і зібраннях ОН. В актуальній ситуації на терені ОН це не спричинить великої зміни, бо мадярська комуністична делеґація покинула Генеральне Зібрання ОН ще 11 грудня мин. року, у зв'язку з обговорюванням совєтської збройної інтервенції на Мадярщині. Частина членів ОН, особливо ж делеґати південно-американських держав, вимагають, щоб комуністичну Мадярщину виключити взагалі із членів ОН. Протестуючи проти американської пропозиції, совєтський делеґат Соболєв намагався провести свою пропозицію в справі прийняття китайської комуністичної делеґації, як репрезентанта із червоно-китайського уряду.

У СВІТІ

● **У Польщі** переведено девальвацію валюти. До цього часу офіційно один польський злотий дорівнював одному рублеві і 25 американським центам. Насправді, ринкова в а р т і с т ь злотого, як і рубля, куди менша. Нове відношення злотого до доляра, як 24:1. Відповідно змінено відношення до всіх закордонних валют, за вийнятком СССР і сателітних країн з т. зв. рублевою системою. Нова реформа облегшить Польщі торговельні взаємини з західніми країнами і має загальмувати інфляцію.

● **Королева Єлисавета** розсміялась, коли їй сказали, що в американській „Балтімор Сан", а за ним і в інших газетах, появилась вістка, начебто між нею і її чоловіком, князем Единбурґу, настало „прохолодження" внаслідок знайомства князя з якоюсь іншою жінкою. Ці плітки виринули у зв'язку з тим, що князь Единбурґу протягом п'яти місяців роз'їздить по країнах Коммонвелту. Під кінець цього тижня королівська пара має зустрітись на водах Португалії. Минулої суботи королева, її мати Єлисавета і сестра Марґерита були присутні на кінних перегонах. Їх п о в е д і н к а — ствєрджують обсерватори — не вказувала на будь-яку особисту журбу. Англійська преса промовчала ці плітки. З королівського палацу названо їх „брехнею".

● **Адмірал Ніколяс Горті**, що після здавлення комуністичного перевороту в 1918 році був диктатором Мадярщини, помер минулої суботи внаслідок серцевої атаки у м. Есторіль у Португалії на 88 році життя. При його смерті були його дружина, молодший син і невістка-вдова по старшому синові. Комуністи поборюючи останню революцію на Мадярщині, таврували Горті, як одного з головних змовників. Насправді, він тримався від політики здалеку і, щоб не стягати переслідувань на голови мадярів, не забрав слова у цій справі.

● **Ізраїльський уряд** почав переводити господарські інвестиції і реформи в смузі Гази, за яку йде палкий спір на терені Об'єднаних Націй. Не чекаючи вирішення цього спору і не погодившись на відкликання своїх військ з тієї пустинної провінції, Ізраїль направляє і будує там нові шляхи та вводить електричне світло в містах Хан Юніс і Дір ель Баллях, де його досі не було. Скористають на цьому 90,000 автохтонів, але не стане ліпше 215,000 арабським утікачам, які опинились там за арабсько - ізраїльської війни і живуть у великій нужді.

СВОБОДА — SVOBODA
український щоденник — UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays (Saturday and Monday issues combined) by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J., on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES.	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	5.25	Six months	5.25
На три місяці	2.75	Three months	2.75

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає і не зобов'язується повертати незамовлені матеріяли.

Адреса: "SVOBODA", P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

ОБЕРЕЖНІСТЬ І КОНСПІРАЦІЯ

Від часу, коли в Совєтському Союзі та в сателітних країнах настала була деяка тактична „відлига", за одну з головних познак якої вважається і можливість обміну листами між мешканцями вільних країн та їхніми рідними чи знайомими за залізною заслоною, в цьому ділі, як це доказують численні приклади, практикується своєрідну масову конспірацію, дармащо в тій „конспірації" все ясне, як на долоні.

В чому ж річ? Щоб збагнути ситуацію, треба приглянутись її початкові і розвиткові. Обмін листами між людьми у вільних країнах і тими, що перебувають за залізною заслоною, почався після „конференції на вершинах" у Женеві, півтора року тому, і прибрав масових розмірів після „розвінчання" Сталіна рік тому. Справа самих листів цілком природна і зрозуміла. Люди прагнуть вістки, хочуть довідатися про своїх і про себе поінформувати. Один лист в той чи другий бік викликає часто десяток інших листів, бо люди одне одного розшукують, розпитують. За листами пішли пакунки, а за пакунками — знову листи, і такі посилки дійшли поступово до такого масового стану, який існує сьогодні.

Назагал люди здають собі справу із ситуації за залізною заслоною, знають, що то є совєтська цензура і совєтський терор. Свідомість цього, з розвитком обміну листами, саме й привела до такої „конспірації", яка не тільки не є жадною конспірацією, але, навпаки, у відповідних обставинах може накоїти більше лиха, ніж навіть нічим не погамована одвертість.

Розвиток цілком простий. Перші листи були найчастіше звичайною, сухою формальністю, хоч в неї часто були вложені усе серце і вся душа. Знаючи, що листи переходять цензуру, один чи другий мешканець Америки написав коротко, що він живий та здоровий, додав ще одну або другу невинну вістку, і на тому кінець. Але в другому, третьому й десятому листі вже приходили біографічні інформації та всілякі запити, а з ними й щораз більш небезпечні ділянки таких інформацій. Рівночасно і з-поза залізної заслони почали приходити листи, що дивували своєю одвертістю. Людям почав уриватися терпець, почали тут і там висловлювати свою думку, почали описувати свої терпіння і свою нужду, вважаючи, що і смерть не може бути страшніша.

З дальшими листами люди почали одне одного „тягнути за язик", часто забуваючи, що в тоталітарних системах за язик уже не один заплатив головою.. Практично беручи справу, кожний, хто пише листа за залізну заслону, має на думці совєтського цензора, але кожний думає, що може його перехитрити. І так один пробує перехитрити цензора брехливою фразою чи наклепом на Америку, інший хоче приподобатись цензорові добрим словом про Совєтський Союз, забуваючи, що такими хитрощами й спекуляціями абсолютно нічого не досягне. Навпаки, може цим тільки наробити лиха, не меншого, як наробив би, написавши про все свою правдиву думку.

Багато подібного можна сказати й про пакунки та їх зміст. Люди у своїй цілком зрозумілій добросердечності та шляхетності попадають в крайності, і не один уже „перестарався" не тільки золотим годинником, але й речами, за які його рідний чи знайомий за залізною заслоною зможе заплатити у відповідних обставинах далеко дорожчу ціну.

При всякій комунікації з людьми за залізною заслоною кожний мусить пам'ятати, що наше приватне листування далеко не є приватним у жадному розумінні. Воно не є приватним тому, що існує совєтська цензура, і кожний лист може бути прочитаний і на всі лади використаний. Воно не є приватним ще й тому, що — хочемо ми того чи ні — становить один із багатьох фронтів того загального, ґльобального змагу, що ведеться між світами волі і тиранії. Ми часто маємо претенсії до нашого державного департаменту і до нашого уряду за їхню, в нашому розумінні, все ще занадто ліберальну й поблажливу політику супроти Совєтського Союзу, але забуваємо про це в наших листах за залізну заслону.

Як же ж тоді поступати? Єдине, що в цьому відношенні можна рекомендувати — це те, що коли вже хто вдержує листовний зв'язок із особами за залізною заслоною, щоб був він у цьому якнайбільше обережний, в першу чергу заради тих осіб, до яких пише. Конспірація в листах ні на що не здається і може принести тільки шкоду та нещастя. Тому — замість конспірації — потрібна максимальна обережність у тому сенсі, щоб самому не базікати нічого зайвого і інших не тягнути за язика. Саме в цих справах не можна давати серцю волі.

СПРАВА АЛЬЖИРУ

Проблема Альжиру — типова, як приклад, що в політиці не можна цупко триматися гасел і що сліпо реалізований принципіялізм може приводити до катастрофи. На перший погляд справа дуже проста: Франція завоювала вліті 1830 року Альжир, що був тоді під пануванням Туреччини. У своєму пізнішому правлінні в тій країні вона сперлася на французьких поселенцях, які почали напливати туди від 16-го сторіччя. А проте, до цього часу з понад 9 мільйонів населення Альжиру, розпорошеного на території 847.552 кв. миль, 8 мільйонів становлять автохтони-мусульмани, а лише один мільйон европейці, з яких коло 800.000 — французи. Европейська меншина майоризує африканських автохтонів в усіх ділянках життя країни: в її адміністрації, військовій обороні, у керуванні справами освіти, а найбільше — в економіці. Банки, великі торговельні фірми, імпорт-експорт, найкращі рільничі господарства — все це майже виключно знаходиться в руках европейців. Між цими останніми є вже чимало народженців Альжиру, а деякі білі родини нараховують вже цілий ряд ґенерацій на африканській землі, але зберегли свою европейську окремішність в культурі, мові, зберегли расові і кастові різниці. І тому тепер, у другій половині 20-го сторіччя, володіння Франції в Альжирі не можна кваліфікувати інакше, як колоніяльне. Тому, послідовно, симпатії всіх людей у вільному світі мусять стояти по стороні автохтонних африканців, які борються за свої політичні права. Вони вимагають своєї державности, отож треба б, в ім'я принципу права всіх народів на власну суверенну державу, підтримувати це їхнє змагання і разом з ними поборювати Францію.

Але, коли приглянутись ближче, справа виходить не така проста. Передусім, сам Альжир не є одностайною етнічною територією, і цілком фальшиво представляється його, як країну, де по одному боці стоять 9 мільйонів арабів, а по другому — один мільйон французів. Впродовж своєї історії альжирська країна була під володінням Картаґени, Римської імперії, вандалів, Візантії, Арабської імперії і Туреччини, після якої прийшла Франція. Внаслідок цих різних панувань, на автохтонному населенню відбилися прерізні впливи, і воно змінювало іноколи навіть свою мову, не то звичаї. Від фенікійців 12 сторіччя перед нар. Христа до наших днів — предовгий шлях. Найглибші сліди залишила римська колонізація, потім панування арабів, так, що по нинішній день в Альжирі є кілька різномовних племен, з яких бербери становлять одну четвертину африканців. Далі: 127 років володіння французів таки пов'язало Альжир із Францією такими вузлами, що їх навряд чи можна б розірвати „протягом ночі". Коли б, напр., всіх европейців евакуювати з Альжиру разом з їхнім майном, то в практиці це означало б таку катастрофу для країни, такий хаос включно з голодом і різнею, а імовірно і боротьбою між сусідніми етнічно спорідненими країнами Марокко і Тунісією за спадщину по Франції, що ніхто з самих альжирських націоналістичних політиків поважно не думає „викидати" французів. Сама колоніяльна політика Франції також переходила різні стадії. За конституцією, Франція поділена на 98 департаментів, з них 90 в метрополітальній Франції, а 4 департаменти в Альжирі. За цією конституцією Альжир є інтеґральною частиною Франції. Практично це означає, що мешканці Альжиру, без уваги на расу і походження, можуть, напр., подорожувати між Альжиром і европейською Францією без віз і користати у Франції з усіх прав, нарівні з французами.

Під натиском нових течій і революційної боротьби альжирського підпілля, субвенціонованого грішми і зброєю з Єгипту, Франція пішла у своєму підході до проблеми дальших метод правління на такі „поступки", про які годі було мріяти ще кілька років тому. Отож соціялістичний уряд Молле погодився на скасування основного принципу колоніяльної політики — упривілейованої і вирішної позиції европейської меншини в адміністраційно-політичній ділянці. Уряд Молле обіцяє перевести вибори в Альжирі до існуючого там від 1947 році місцевого парляменту за принципом рівности голосів усіх виборців, без уваги на расу. Це викликало страшний протест европейських поселенців, які побоюються, що з часом, внаслідок чисельної переваги африканців, вони ступнево втрачатимуть всі свої позиції. Далі, уряд Молле каже, що після таких справедливих виборів він поведе переговори з умандатованим представництвом Альжиру про дальші реформи: про компетенції автономічного уряду в Альжирі та центральної влади у Франції. Париж признає конечність вводити у щораз більшому числі кольорових африканців до адміністраційного апарату. Він признає, що треба перевести цілу низку реформ — передусім аґрарну, — які поліпшили б матеріяльну ситуацію автохтонів. Але французи не хочуть відмовитись від державного зв'язку з Альжиром, вказуючи передусім на стратегічне значення для Европи і зокрема для Франції 650-милевого північно-африканського побережжя. Вони жадають спершу припинити терористичні акти, палення господарств та вбивання усіх, хто не підтримує акції підпілля (при чому найбільше жертв падає по стороні африканських мешканців-автохтонів), бо, мовляв, в таких обставинах неможливо переводити вибори. Молле обіцяє урочисто, що за три місяці після „заспокоєння" — прийдуть вибори.

Цим твердженням Франції неможливо відмовити деякої слушности. Неможливо не бачити „того третього", який вже стільки разів доказував, як він уміє орудувати націоналістичними гаслами і підтримувати націоналістичні рухи для того, щоб — викликавши в даній країні громадянську війну і хаос — по-

(Закінчення на стор. 3-ій)

БЛЕФ І ДЕЗІНФОРМАЦІЯ

Про російську еміґрантську організацію Національно-Трудовий Союз, або т. зв. солідаристів написано вже багато. Найрізкіше висловлюються про неї, про її діяльність, спрямовану головним чином на блефування і на привернення до себе уваги — самі ж таки донедавні ентеесівські провідники і діячі, що були примушені внаслідок уже кількох розколів у цій організації відійти від неї. Тепер одну з „найактивніших" частин ентеесівців очолює д-р Поремський, який перед американськими журналістами характеризує і прославляє сам себе, як „ворога число 1" Совєтського Союзу.

Оті то російські солідаристи не минають нагоди, щоб про себе не заговорити, чи щоб себе не розреклямувати. У вересні минулого року вони влаштували у Франкфурті над Майном конференцію, на яку запросили цілу хмару пресових репортерів і повідомили їх, що революція, підготована ними в Совєтському Союзі, вже „готова до вибуху" і може початися в кожен визначений вождями НТС, момент. На цій же конференції сповістили ентеесівські вожді Поремський і редактор „Посєву" Романов, що весь Совєтський Союз насичений ентеесівськими бойовиками та ячейками, доводячи це... фотографіями ентеесівських гасел, повиписуваних на роздоріжжях невідомих шляхів в СССР.

Останніми днями забагли ентеесівці „збити собі капіталець" і з „шпигунського показу", влаштованого совєтським міністерством закордонних справ у Москві в Домі спілки совєтських журналістів, на якому совєти вивели не тільки „автентичних американських шпигунів" з чисто російськими прізвищами Якута, Кудрявцев, Новіков і одним іншонаціональним, таким, як Хмельницький, що ним користувалося в Україні багато не-українців, але й демонстрували весь шпигунський виряд, яким американці буцімто запаслили згаданих „шпигунів" і якого було стільки, що його всі чотири докупи не мали б спромоги нести. Виведені на цьому показі американські чи вірніше російські „шпигуни" співали одностайно й одноэгідно про те, як то їх американці вербували до шпигунської роботи, як гулянками по публічних домах деморалізували і розкладали їх пролетарську і совєтську „любов до батьківщини" і вкінці про те, як вони, ставши на совєтській землі і зголосившися до органів МВД, обдурювали буцімто „американських зверхників" закордоном фальшивими радіоповідомленнями, підда ваними їм совєтськими органами безпеки.

Почувши про таку сенсацію, російські солідаристи вирішили використати московський показ для... підтвердження своєї „кипучої" терористичної і підривної діяльности в Совєтському Союзі. Через одну із своїх прибудівок, створених в безпечній Америці під шумною назвою „Інтернаціональні досліди комуністичної техніки", установи заінкорпорованої в Ню Йорку, вони сповістили з тріюмфом американську пресу, що всі чотири виведені совєтами на показі „шпигуни" — це не американські аґенти, але ентеесівські революціонери, перекинені три роки тому до Совєтського Союзу і зловлені в червні і з кінцем листопада 1954 року совєтськими органами безпеки. Сповіщаючи про це, буцімто на підставі авторитетних повідомлень з „головної квартири" НТС в Европі, керівник згаданої „дослідної установи" якийсь Малишев не занедбав похвалити справности і витривалости ентеесівських „революціонерів", мовляв, совєтські органи безпеки потребували аж три роки, щоб „промити їхні мозки" і примусити їх виступати в ролі „американських шпигунів" на московському показі.

В цій своїй поквапливості анектувати для себе виведених у Москві Якуту, Кудрявцева, Новікова і Хмельницького, забули ентеесівці за таку „малу подробицю", як те, що два з них, Якута і Кудрявцев, ще в червні 1954 року, опинившися на території Совєтського Союзу, перекинені туди буцімто з Туреччини, зголосилися досить скоро до МВД і вже тоді, в червні 1954 року, добровільно, без довшого „промивання мозків", признались покаянно в своїх „злочинних задумах" і зарекомендували себе, як „американські шпигуни, завербовані на цю роботу еміґрантським НТС. Вже тоді в „Ізвєстіях" з 15 червня 1954 року були широкі і докладні інформації про те, як над ними „знущалися американці", як їх „білоеміґранти Болдирева" (попередника Поремського) завербували до американської розвідчої „спеціяльної школи" і як вони „зрозуміли, як американці втягнули їх у ворожу совєтським людям і їм самим справу". Закопавши „по-хоробрóму" весь свій шпигунський виряд, вони зголосилися до МВД і, коли їх помилували, то воно не могли натішитися, що їх не знищено так, „як то залякували їх в американській розвідці". Те саме було потім і з Новіковим, ревеляції і покаяння якого були надруковані в московських „Ізвєстіях" з 25 листопада 1954 року. Він теж вже тоді виступав, як „американський шпигун".

Сьогоднішні ентеесівські ревеляції про якусь „успішну діяльність" цих „революціонерів" на совєтській території і про те, що Совєти потребували аж три роки, щоб промити їхні мозки і вивести їх як американських шпигунів на журналістично-телевізійному показі у Москві, належать до категорії байок. До таких же нісенітниць належить і твердження керівників нюйорської інституції для „інтернаціональних дослідів комуністичної техніки", що Якута, Кудрявцев і Новіков були засуджені совєтським судом за свою шпигунську роботу. В офіційних совєтських повідомленнях, надрукованих в 1954 році в „Ізвєстіях", ні про який суд над ними не було мови. Всі вони одержали „можливість вільно жити і працювати". І тому теж є деякі підстави вважати цих „американських", чи пак ентеесівських „шпигунів" просто за совєтських аґентів. З того погляду дуже характеристична роля ентеесівця Хмельницького, який, опинившися ще в 1953 році на совєтській території, на протязі чотирьох років фальшивими радіопередачами, писаними для нього совєтською розвідкою, дезінформував якихось своїх „зверхників" у Західній Німеччині... Чи не з цього джерела виводилися інформації про „готову до вибуху" революцію в СССР?

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ДУМКИ З ПРИВОДУ ЗИМОВОГО КАРНАВАЛУ

Місяць лютий багатий на забави й балі. Численні оголошення в „Свободі" свідчать про це. Пані радять над тим, яку сукню придумати, щоб підходила до стану, барви очей і волосся. Придумати фантастичну балеву сукню, це також мистецтво. Треба подбати і про те, щоб не було двох однакових суконь на балевій залі, бо це була б цілком таки мала приємність.

Людина не завжди буде молодою й охочою до забави. Кажуть, що старі люди живуть спомина́ми з молодости. З цього заключаємо, що не треба відмовляти забави тим, які люблять і мають охоту бавитися, бо з забави мають люди подвійну користь. Людина без розривки стає отяжілою і менше здатною до праці.

На рідних землях — там, де наше „дома", мало найшлося б охочих до забави. Вся їх увага звернена на те, як роздобути одяг та харчі для себе і дітей.

Живемо напередодні, здається, рішальних подій на рідних землях. В такім часі нарід потребує підтримки моральної і матеріяльної. З рідних земель вичікуватимуть українці цієї підтримки від своєї еміґрації.

В здобуванні і в ощаджуванні грошей, майстрами є жінки. Ніхто не зуміє так дбайливо щадити, як жінка, якщо знайдеться в неї добра воля. Жертвенність в лютому почати треба від забав і балів.

Думаю, що не трудно буде нашому жіноцтву жертвувати для підтримки свого народу те, без чого можна обійтися в щоденнім життю. При добрій волі цент до цента (їх чимало видається кожного дня без потреби), може дати поважні суми.

Українське жіноцтво на рідних землях жертвує своє життя на оборону свого народу і своєї батьківщини.

До оборони Батьківщини належить також культурно-освітня ділянка. Підтримка науковців — це важлива справа. Нація без науковців втрачає значення у світі. Треба дати їм спромогу посвятитися виключно науковій праці. Видавання творів українського письменства, переклади важливих українських творів на англійську мову — це важливі справи, що належать до завдань української еміґрації. В нас праця в цьому напрямку тількищо почалась.

Ворог-окупант постійно діє. Він творить для наших дітей українське письменство спотворене і сповнене комуністичною отрутою. Ворог б'є джаґаном в могутній український корінь так, що відламки летять по всіх усюдах — на Казахстан та Сибір, намірює його знесилити, та дарма.

З річного звідомлення Наукового Товариства ім. Шевченка та із звітування політичних діячів бачимо, що робота не стоїть на місці. Вона йде, хоч іноколи темпом „подільської річки". Це тому, що брак грошей. В нас нема таких мільйонерів, які б сотки мільйонів фундували на розвій та оборону нашого народу. Ці мільйони мусимо скласти ми, починаючи від центів.

Українські жіночі організації не охопили своєю діяльністю всіх ділянок.

Новоприбула селянка з Тернопільщини запитувала мене недавно, чи тут збирають жіночі товариства на оборону свого народу. Вона сказала, що радо дала б датток на оборону свого народу та батьківщини.

Українська жіноча організація повинна оформити цю справу. Крім видатків, які мають жіночі угрупування на місцях, треба, щоб була рубрика Народного Фонду та добровільних пожертв на оборону Батьківщини. Коли відповідно розреклямується, щоб кожний знав де дати і на яку ціль цей гріш зужиється, то багато жіноцтва піде назустріч цій справі.

В той спосіб може збільшитися вплив грошей на народні цілі і прискориться темпо роботи на культурно-освітнім та політичнім відтинках.

Анастазія Макитчук

Гемилтон, Канада

У СПРАВІ МОЛОДІ

Читаючи новинку в „Свободі" від 5 лютого ц. р. про відбуту конференцію редакторів сторінок молоді при „Свободі", я зрадів, і саме це штовхнуло мене написати Вам цього листа.

Мушу признати Вам, що Ви попали на дуже здорову думку. Поперше, тому, що скликали цю конференцію, а подруге тому, що на цій конференції видвигнули золоту думку скликати конґрес всієї організованої української молоді ЗДА, а я додав би, щоб Ви запросили на цей Конґрес і представників усієї організованої української молоді Канади. Кого, як кого, але українську молодь — і то без огляду де б вона не родилась — за всяку ціну потрібно витягнути з ґет, маю на думці з усяких ґет, якщо хочете бачити її в майбутньому такою, яка продовжуватиме працю започатковану добрими їхніми батьками; якщо хочемо, щоб вона виконала добру місію у визвольних змаганнях усього нашого народу на тих континентах, де вона тепер живе.

„Питання нашого майбутнього, тобто нашої молоді, завсіди, тобто в минулому й тепер було дуже важливим і складним питанням, але ми, тобто ті, які дискутували це питання в минулому й тепер, чомусь все знаходили причини найбільшого зла в нашій молоді й переходили далі до „великої" політики, залишаючи нашу молодь шукати шляхів у пустині... Тому саме думки, які були піднесені на цій конференції є здорові й треба допомогти нашій молоді вийти на правильний шлях із глухих кутів наших ґет.

Володимир Гірняк

Торонто, Онт., 7 лютого 1957.

КІЛЬКІСТЬ НАСЕЛЕННЯ В МІСТАХ УКРАЇНИ

У „Свободі" ч. 24 з 5 лютого поміщено в „Голосах читачів" запит п. Гринішака і відповідь Редакції щодо кількости населення деяких міст України. Подаю тут деякі свої заваги в цій справі.

Дані з „Ню Сенчурі Дикшенері", про які згадує п. Гринішак, подають кількість населення наших міст з часів перед другою світовою війною, отже яких 20 літ тому. Такі словники передруковують звичайно з року в рік ті самі статистичні дані, якщо не мають змоги дістати нових. Тому не завжди можна покликуватися на них, як на найсвіжіші джерела. Подаючи статистичну дату, дуже часто зазначується рік, з якого ця дата походить.

Щодо кількости мешканців Львова, появилися недавно вістки в „Свободі", які подають цю кількість на один мільйон а саме внаслідок прилучення до міста дальших підльвівських місцевостей. Редакція покликується тепер на це, завважуючи, що це цілком можливе.

Одначе простий, приблизний рахунок каже, що це неможливе. А саме: в найближчих околицях Львова нема більших міст, а лише села величиною пересічно по 1.000 до 2.000 душ, або малі містечка. Щоб збільшити населення Львова до мільйона, треба б додати 600 тисяч мешканців, отже прилучити яких 400 місцевостей, або коло п'ять повітів. Беручи під увагу густоту населення в нас (100 на 1 квадратовий кілометр) виходить, що місто мусіло б поширитися на яких 40 кілометрів у всі боки і його границі сягали б до Красного, Кам'янки Струмілової, Жовкви, Городка, Миколаєва, Вібрки. А це, як знаємо так не є. Насправді прилучено до Львова кілька чи кільканадцять місцевостей і це могло збільшити населення на 20, а найвище 30 тисяч, отже порівняльно небагато.

Кількість населення Львова напевно зросла, але головно внаслідок напливу людей з сіл до міста у пошукуванні легшої праці і ліпшого життя. Цей процес урбанізації проходить тепер загально в Україні і тому населення міст зростає досить скоро. — Нові відомості з радянських статистичних джерел і „Ворлд Альманак", що їх цитує Редакція, подають число населення Львова приблизно на 400 тисяч і воно виглядає найбільш правдоподібне.

Д-р Р. Миколаєвич

Кожний свідомий українець та кожна свідома українка вважають своїм обов'язком стояти в рядах Українського Народного Союзу, щоб своїм членством збільшити кадри ідейних українських працівників.

Д-р М. Дудра

З ЛОНДОНУ ДО КАПРІ

(З відвідин Европи)

(4)

Коли ці ціни такі високі для американців, то що ж говорити про місцеве населення, заробітки якого далеко нижчі, як в Америці. Пересічний робітник заробляє коло 25,000 франків (70 дол.) на місяць. Найвища платня професора в славній Сорбонні виносить 200,000 франків місячно (570 дол.); доцент одержує ледве половину. Це — відносно високі платні; на провінції університетський персонал одержує далеко менше.

Ціни в готелях на перший погляд не видаються аж надто високі. Але при остаточному розрахунку до основної суми додають 15% за обслугу та 8% додатку, і тоді можна побачити, що готелі тут такі ж дорогі або ще й дорожчі, як в Америці. Це саме відноситься і до ресторанів, де дочислюють певну суму за накриття стола, до речі часто паперового, та 15% за обслугу, яка сподівається ще й „на чай". Взагалі „чайові" — це справжня біда в повоєнній Европі. Вони на кожному кроці: за подання плаща в ресторані, за вказання місця в кіні чи театрі тощо. Надщерблюють бюджет туристів також вступи на кожному кроці до музеїв та всяких інших об'єктів, які туристи звичайно оглядають.

А все ж таки Париж притягає маси туристів, зокрема американців, які знаходять в ньому багато такого, що є питоме тільки для Парижу. Ніде хіба немає такого гектичного нічного життя, як в Парижі. До речі, коли хтось твердить, що Америка зіпсута, той або не бачив Парижу, або забув, яким він насправді є. Та Париж, здається, не був би Парижем без цього.

Ясно, що Париж має і свої справжні світла. Під оглядом розположення, як також під оглядом монументальности деяких об'єктів, Париж ще й сьогодні є взірцем для всіх европейських столиць. Що, наприклад, може перевищити симетрії та монументальности виду, який відкривається перед глядачем між грандіозним королівським палацем Лювру, через Тюїльрі, площу Конрад та славні Елісейські Поля аж до монументальної Тріюмфальної Арки, за якою простягається в простій лінії широка Алея Армії, яка веде до знаного Бульонського Лісу.

Крім Лювру, в одному крилі якого міститься один з найкращих музеїв світу, Париж прикрашують ще й інші величні палаци: Люксембурзький палац, Королівський палац та Палац св. Людвика, не згадуючи вже про справді монументальний Версальський палац, який властиво знаходиться на передмісті Парижу. До них можна б ще додати Великий палац, Малий палац та палац Трокадерро, які збудовано як приміщення на експонати світових виставок.

Незрівнянні є теж види, які відкриваються перед глядачем зі славної Айфлевої вежі, з катедри Нотр Дам, з незвичайно оригінальної церкви св. Серця, як теж з гарних мостів ріки Сени, яка крутими зиґзаґами перетинає місто надвоє. Паризька опера не має собі рівної, коли мова про її розміри та багатство зовнішнє і внутрішнє. По ній жадна інша опера не може подобатись, а зокрема не може подобатись відносно мала, стара та занедбана мілянська опера, дармащо це під мистецьким оглядом найславніша в світі опера.

В короткому репортажі годі вичислити всі цікаві об'єкти Парижу. Згадаємо ще тільки монументальний Пантеон, в якому спочивають славні мужі Франції та велетенський Дім Інвалідів, в каплиці якого похований Наполеон. До найкращих у світі належить теж паризька біржа цінних паперів, збудована в стилі грецької святині. При тому вона має деякі цікаві звичаї; напр., доступ до залі, де відбуваються властиві трансакції, а не тільки на ґалерію, як це є на американських біржах, мають і сторонні люди, але в ніякому разі жінки. На самій біржі панує така метушня і крики, що їх чути далеко назовні. По десятьох хвилинах побуту на біржі автор цих рядків був щасливий, що вийшов з цілими ґудзиками із цієї метушні, в якій щохвилі хтось пробігає коло вас, штовхає вас або падає.

На окрему згадку заслуговує Сорбонна, другий найстарший університет в світі, заложений ще на початку 13-го століття. Сьогодні в цьому славному університеті, включно з високими школами в меншій чи більшій мірі зв'язаними з Сорбонною, студіює коло 50,000 студентів, в тому числі багато чужинців. Характеристичним для Сорбонни є її „університетське місто", яке знаходиться в гарному парку на периферії Парижу і складається з 30 великих імпозантних, збудованих в різних стилях домів для студентів різних націй. На жаль, немає там покищо українського студентського дому.

Одиноким в своєму роді на континенті Европи є також паризький „Колєж де Франс", який є чимось середнім між сорбонським університетом і французькою Академією Наук. Тут викладають тільки найславніші французькі і чужинецькі професори з ділянок, в яких вони в дану пору віддаються спеціяльним студіям, без огляду на те, чи ці виклади придаються студентам безпосередньо до іспитів, які вони складають в Сорбонні.

6. Різдво в Римі

Староримська приповідка „всі дороги ведуть до Риму" ще й сьогодні у великій мірі має свій сенс, зокрема під час Різдвяних Свят, коли прочани з цілого світу з'їжджаються сюди, щоб скласти свій поклін яслам, в яких народився Христос і які переховуються в одній з чотирьох „відпустових" базилік Риму, помолитись на гробі першого Намісника Христового, св. Петра, та одержати благословення Вселенського Архиєрея, сучасного Христового Намісника. З рекордового числа дванадцять мільйонів туристів, які відвідали Італію в 1956 р., мабуть, не було таких, які не оглянули б в першу чергу Вічне Місто.

Давно минулася слава староримської імперії, забулась і короткотривала слава „імперії Муссоліні", ім'я якого сьогодні ніхто з римлян навіть не вимовляє голосно (говориться тільки дискретно про „попередній уряд"), але не минулася слава Риму як Апостольської Столиці, як центру католицького світу. Цей Рим, осідок Христового Намісника і Наслідника св. Петра, проіснував уже майже два тисячі років. Він — скеля, де Христос збудував свою Церкву, яку і „врата адові не одоліють".

Проф. д-р Осип Андрушків

ПІОНЕР УКРАЇНСЬКОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ СТИСЛИХ НАУК

(1)

„Отсе видаємо вперше збірник статей з наук математики, природописи і лікарства. Перший раз являються в руськім язиці розвідки фахові згаданих наук зібрані разом в одну книжку... Наш язик лише тоді зможе добути собі одвітного і гідного становища, коли розвинеться о стілько, щоби міг стати поруч з образованими язиками, коли розвинеться о стілько, щоби міг стати поруч з образованими язиками других народів Европейських, яко довідний середних звязкого і опреділеного виражаня мислей на всіх полях людського умства. Мусить проте наш язик виробити собі одвітну термінольогію в ріжних вітках людського знаня... Без тих підвалин і думати годі про ширший розвиток науки в рідній бесіді."

Повищі слова взяті із передмови до першого тому Збірника Математично - природописно-лікарської Секції НТШ, що появився в 1897 р. під редакцією Івана Верхратського і Володимира Левицького. Автором передмови був тодішний голова секції проф. І. Верхратський, але рушійним духовим мотором у секції був молоденький, бо ледве 25-літній В Левицький.

„Поява Збірника була одним із проявів переміни НТШ в строгу наукову установу із великим завданням — розвивати і плекати строго-научні досліди та видавати наукові праці в українській мові. Згадана переміна була важливою подією в культурному житті цілого українського народу... саме в 20 літ після славного царського указу, забороняючого уживання української мови в літературі і науці... наше Тов. ім. Шевченка переміняються в строгу наукову установу... Треба справді подивляти надлюдську витривалість членів нашої секції, що... мимо неймовірних трудностів, все ще знаходять час і спромогу працювати для добра нашої науки.

„Ці гарні успіхи своєї праці завдячує наша секція в першій мірі свойому дотеперішньому голові д-рові Володимирові Левицькому, який своєю примірною енергією і своїм небуденним о р г а н ізаційним хистом не тільки удержував орган аж по нинішний день, але й умілою рукою провадить Секцію саме в часі найтяжчому для нашого культурного і наукового життя, в часі теперішнього повоєнного лихоліття.

„В признанню цих великих заслуг для існування і розвою Мат.-прир.-лік. Секції НТШ члени цеї секції присвячують цю книжку „Збірник" (— мова про 26 том з 1927 р. пр. авт.) — свойому Дорогому Провідникові і Сердечному Товаришеві праці, гарячо бажаючи йому... ще довгі літа проводити нашій Секції та кермувати її працями й редакцією її органу на славу і добро нашої секції, нашого Т-ва і нашої української науки".

Так оцінили співробітники В. Левицького його заслуги, значення і працю для української науки устами проф. Івана Раковського в його промові з нагоди 30-літнього ювілею, влаштованого в 1927 р. на честь покійного.

В. Левицький не завів їх сподівань, залишився головою секції і редактором Збірника доки була можливість це сповняти, до вибуху другої світової війни. В одному лиш помилився проф. Раковський: найтяжчі часи для Т-ва і Секції мали щойно прийти. Не передбачав він, що Т-во і Секцію чекає ще доля емігранта.

Покійний народився 11-го грудня 1872 р. в Тернополі, де в 1890 р. склав іспит зрілости з відзначенням. В рр. 1890-94 студіював у Львові у професорів Пузини, Фабіяна, Радзішевського і Закшевського. Вже у 1895 р. склав учительський іспит з математики і фізики, а в 1899-1900 рр. склав докторський ригороз з математики і фізики „сумма кум лявде". Мав промуватися „суб авспіціїс Імператоріс", одначе проти нього висунено незамітного поляка а докторська промоція В. Левицького відбулася звичайно в 1901 р.

Був це перший удар на життєвій дорозі покійного. Але д-р Володимир Левицький не здається так легко. Амбіцією його є осягнути катедру на університеті. Відбуває дві наукові подорожі, до Берліну і до математичної „Мекки", до Геттінґену. По повороті зголошується до габілітації з математики, але зазнає другого, ще болючішого удару — до габілітації з політичних мотивів його не допускають.

Учительську гімназіяльну кар'єру почав покійний у Львові. Під час першої світової війни попав у полон з якого вернувся у 1918 р. В роках 1919-24 був візитатором середніх шкіл і від 1924 до другої світової війни інструктором математики і фізики.

В 1940 р. викладав на університеті і на Вищому Педагогічному Інституті у Львові, маючи вже 68 років. Так щойно на старості літ його життєві амбіції почались реалізуватися — але далеко не в таких умовинах, як це собі покійний бажав, в умовинах тяжкої совєтської дійсности. Дальша доля аж до смерти не є мені відома. Помер у Львові у віні 85 літ.

Наукову діяльність почав покійний, будучи ще студентом. Написав тоді свою першу працю в польській мові п. з.: „О вираженях симетричних з вартосьці ф у н к ц и й модулю м", яку помістив в 6 томі польського математичного часопису „Праце математично-фізичне". Б і л ь ш і с т ь його праць цього вчасного періоду відноситься до ділянки „Теорія функцій комплексного перемінного". Побіч вище згаданої належать тут: „Еліптичні модулові функції" — в 7 томі Записок НТШ, „Модулова група" — в Звідомленні Львівської Академічної Гімназії за 1895 рік, „Про переступ чисел „е" і „пі" — „Збірник т. 1, „Додаток до теорії тяглих дробів та модулової групи", і „Кілька уваг про інтерполяційну формулу Ляґранжа" — в Збірнику т. 4/2, „Короткий начерк теорії автоморфних функцій", і „До теорії степеневих рядів" — в Збірнику т. 7/1, „Найновіші праці з теорії аналітичних функцій", і „Додаток до теорії тяглих дробів та модулової групи 2" — в Збірнику т. 7/2, „Про зерові місця функції дзета ес" — Збірник т. 10, „Деякі типи функцій групи Фукса" — Збірник П. 18-19. Ці праці також друковані по польськи в періодику „Праце математично-фізичне" і о німецьки у віденському науковому журналі „Монатсгефте фюр Математік унд Фізік".

(Кінець буде).

ПОВІДОМЛЕННЯ

ПРО ЗБОРИ ДИРЕКЦІЙНОЇ РАДИ ЗУАДК

Филаделфія. — В днях 23 і 24 березня 1957 року відбудуться у Филаделфії Річні Збори Дирекційної Ради Злученого Українського Американського Допомогового Комітету. Перед Зборами відбудеться контроля діяльности ЗУАДК, що її переведе Контрольна Комісія для звіту на Зборах.

З уваги на далі актуальне питання переселення, як теж на ще більше актуальну справу допомоги втікачам від большевизму, ці Збори матимуть важливе значення для дальшої праці нашої гуманітарної установи. Зв'язки ЗУАК з різними міжнародними допомоговими установами, співпраця з урядом Високого Комісара для Справ Втікачів, як теж і співпраця з американськими властями в ділянці допомоги втікачам — дає ЗУАД-Комітетові можливість поставити справу допомоги і переселення на потрібній висоті. Під сьогоднішню пору ЗУАДК має свою станицю в таборі К і л м е р, куди прибувають траспорти свіжих втікачів з-поза залізної заслони.

Збори Дирекційної Ради будуть не лише місцем для звітування з великої пророблені праці, але теж нагодою для затісенення тривкого зв'язку з українським громадянством, яке репрезентоване в ЗУАДК членами — українськими харитативними і допомоговими організаціями. 27 директорів ЗУАДК — це той актив, що його українська громада делеґувала вести нашу єдину урядово в и з н а н у харитативну установу.

Члени Дирекційної Ради ЗУАДКомітету прибудуть на збори із звітами з проведеної праці на місцях в окремих громадах. Вони вислухають звітів з переселенчої і допомогової акції в Европі, як теж точних фінансових звітів. Звідомлення з праці ЗУАДКомітету будуть подані докладно у пресі.

Проситься українські установи не скликувати на час Зборів Дирекції ЗУАДК нарад, чи засідань, щоб дати змогу членам Дирекції бути приявними на цих важливих Зборах. До участи запрошується теж нашу пресу.

Для виготовлення звітів просимо всіх збірщиків, теж усі організації, що отримали збіркові листи, повернути листи і зібрані фонди якнайскорше на адресу:

UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE, INC.
P. O. Box 1661, Phila. 5, Pa.

Злучений Український Американський Допомоговий Комітет у Филаделфії

Ставайте членами Українського Народного Союзу, а тим самим і спільниками 18 мільйонового майна організації.

СПРАВА АЛЬЖИРУ

(Закінчення зі сторони 2-ої)

тим ліквідувати в першу чергу націоналістів та заводити диктатуру комуністичної кліки. Перший такий успішний для себе експеримент переводила Москва в переліцитовуванні Центральної Ради гаслами „свободи" для України; гаслами ненависти до німців орудувала Москва на терені Чехословаччини й Польщі; націоналізм в'єтнамців використали на спілку Москва і Пейпінґ у війні проти Франції в Індо-Китаї; ця сама історія повторюється тепер на терені Середнього Сходу. Очевидно, що найпалкішим „прихильником" революційної боротьби альжирців за свою свободу є тепер теж комуністична Москва. Практичні ж наслідки націоналістичної політики єгипетського президента Нассера так само змушують весь вільний світ дуже обережно ставитись до кожної його акції, отож також до його активного підтримування а л ь ж и рського повстанського руху.

В такій ситуації справа Альжиру опинилась на терені Об'єднаних Націй. Франція, що за минулої Генеральної Асамблеї демонстраційно вийшла була з неї на знак протесту проти розгляданнл справи Альжиру, цим разом погодилась на такі дебати, представивши у 5-годинному вступному викладі французькі політичні пляни у відношенні до Альжиру. 18 арабських держав пропонують прийняти резолюцію про право мешканців Альжиру на самовизначення. Франція рішуче противиться, щоб ОН приймали будь-які резолюції такого характеру, який піддавав би в сумнів її суверенність в Альжирі. — До тих західніх голосів, які звертали увагу, що всяка така резолюція не матиме ніякого практичного значення із користю для Альжиру, а тільки знову ускладнить ситуацію і припізнить її полагоду з користю для народу в Альжирі, приєднався минулої середи також головний представник ЗДА в ОН. Таким чином Америка підтримала Францію, що зробило на французів першорядне враження. Очевидно, амбасадор Кебот Ладж не залишив найменшого сумніву щодо неґативного становища Америки супроти всіх проявів експлюатаційного колоніялізму, але й звернув увагу, як сьогодні зловживається терміном „колоніялізм". Адже й американські бази у різних країнах світу — це, за терміном Совєтів і деяких „невтралістів", — теж колоніялізм! Так ось ця справа не поглибила американсько - французьких розбіжностей, а направила взаємини між ЗДА і Францією. Вияснила теж чимало баламутства і напевно вийде в користь Альжирові: ступневого, еволюційного здобування альжирським народом направду повної суверенности, коли він зможе користати з неї і виконувати її без „опікунів", які щойно стали б його дійсними колонізаторами.

● **Д-р Дорія Шафік**, провідниця руху єгипетських феміністок, розпочала голодовий страйк як демонстрацію проти диктаторського режиму президента Нассера. У 1953 році, в боротьбі за рівність прав єгипетських жінок, Дорія Шафік голодувала два тижні. Вона є дружиною багатого єгипетського адвоката і має двоє дітей: Тепер, на 5-тий день с т р а й к у вона цілком ослабла.

Український Літературно Мистецький Клюб
Ню Йорк 149 2-а Ев.

З Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку повідомляють, що в п'ятницю 15 березня ц. р. в приміщенні Клюбу відбудеться доповідь інж. Володимира Гермака п. н. „Про різні сили духового світу і наш контакт з ними". Початок о год. 8 вечора.

• ПРАЦЯ • • PROFESSIONALS HELP •

• РОЗШУКИ •

ТУРЧИКА Андрія, сина Василя і Вікторії, ур. в селі Гута п. Березів (Бжозуф) пошукує донька брата Станислава. Останньо перебував в Cleveland, Ohio. Хто знає про нього, або він сам проситься написати: Ihor Malanchuk, 167 Ave. "C", New York 9, N. Y.

Пошукую свого брата Йосифа Мулика Ількового, з села Бистрого, Галичина. 1943 р. був у Німеччині. Пошукує Маруся Мулик, яка тепер живе на далекому Сході. Хто знав би про нього, або він сам, прошу писати на адресу: Hawrylo Hajduk, 2322 W. Rice St., Chicago 22, Ill. — Прошу всі укр. часописи про передруки.

ПРОКОП Марію і ПРОКОП Анну, що виїхали коло 1914 р. до Ню Йорку, шукає син їх сестри Еви Рожко (батько Дмитро). Жили в селі Мощаниці, п. Сянік. Писати на адресу:
RASKO T.
Isles les Villenoy par Esbly
(S. et M.) — France

Шукаю
ІВАНА ЧЕМЕРИСА
(с. Йосифа),
нар. 1921 р. у Гриневі, повіт Вібрка.
THEODAT SHKOLNIK
1514 Kenilworth Avenue
Cleveland 13, Ohio, U.S.A.

Пошукую Тітку: АННА ВОЗЬНИЙ, її дівоче прізвище, вуйка Федора ВОЗЬНОГО, стрийка Ігната ВОЗЬНОГО, стрийка Дмитра ВОЗЬНОГО з села Волосате, повіт Лісько, які виїхали до Америки по першій війні. Хто знав би про них, або вони самі, прошу зголоситися на адресу:
OLENA WOZNYJ
265 Balsam N., Timmins, Ont.
Canada

Пошукую родича Василя ШАМБАЛІНА з Торокані, Кобринського повіту, маю вістку від його мами. Хто знає про нього або він сам прошу писати на адресу:
F. CHRUN
Kennedy, Minnesota, — U.S.A.

Пошукую Івана ВОЛКОВИЧА (Ivan Wolkowycz), який походив з села Голохів, пов. Калуш і виїхав до Америки перед першою війною і перебував в Рачестер, Н. Й. Пошукує його брат Василь ВОЛКОВИЧ. Прошу голоситися по листа до: John KRAWCZUK, 914 E. 17th St., Wilmington 2, Delaware.

Пошукую Зофію МИСЬКІВ (рік нар. 1932) і її сестру Доміню (рік нар. 1937) з села Ісаї, пов. Турка. Маю відомості від їх родичів. Хто знав би про них або вони самі прошу писати на адресу: Mychajlo MYSKIW, 57 Chadwick Ave., Newark, N. J. — Tel. BI 3-2529.

BUY U. S. SAVING BONDS

• ПРАЦЯ • HELP WANTED MALE

• BUSINESS OPPORTUNITY •

• КНИЖКИ •

ПЕРЕД ВІД'ЇЗДОМ ДО АРАБІЇ

Син короля Сауда принц Машур в супроводі дружини віце-президента Ричарда Ніксона на летовищі у Вашингтоні перед відлетом із ЗДА.

Число затруднених зменшилося в січні на 1,660,000 осіб

Вашингтон. — Статистичні бюра департаментів праці і торгівлі повідомляють, що число затруднених в січні цього року зменшилося на 1,660,000 осіб в порівнянні з груднем 1956 року. Це найбільше зменшення числа затруднених в січні на протязі останніх вісьмох років. Число затруднених 12-го січня ц. р. становило 62,890,000 осіб, а число безробітних 2,940,000. В урядових колах заявляють, що це зменшення числа затруднених є сезоновим явищем, бо в січні є звичайно найнижче число фармерських робітників. Перестали працювати і сезонові робітники на пошті та зменшився рух в будівельному промислі внаслідок вийнятково гострої зими. В січні всіх нефармерських робітників було затруднених 57,947,000, на 1,493,000 менше як в грудні 1956. Та все ж таки цьогорічне число нефармерських робітників в січні ц. р. було на 691,000 більше в порівнянні з січнем 1956 р.

Ліві соціялісти в Італії проти дальшого союзу з комуністами

Венеція. — На конгресі ліво-соціялістичної партії Італії, якої головою є П'єтро Ненні, вподовж шестиденних нарад величезна більшість учасників заявилася за з'єдиненням з правою соціялістичною партією, яка стоїть під головуванням Джузепе Сарагата. Вони схильні в ім'я єдности соціялістичного руху в Італії зірвати союз з комуністичною партією, але хотіли б, щоб з'єдинена соціялістична партія, зберігаючи свою повну незалежність, не була ані „про"-комуністична, ані „анти"-комуністична. Ліво-соціялістичні діячі закликали у своїх промовах правих соціялістів Саррагата, щоб вони виступили вже тепер з урядової коаліції прем'єра Антонія Сеньі. Це примусило б цього останнього передчасно розв'язати теперішній парлямент і розписати нові вибори, в яких об'єднані соціялісти йшли б уперше самостійно, без спілки з комуністами. Не відомо, чи праві соціялісти погодяться на таку концепцію, бо їхньою передумовою для з'єднання обох груп партії, що розкололася в 1947 році якраз на тлі відношення до комуністів, було повне зірвання лівими соціялістами зв'язків із комуністами та згоду на перебування Італії в проти-совєтському блоку держав НАТО.

Зі Спорту

„ЛЕВИ" У СІМКОВОМУ ТУРНІРІ В ШИКАГО

Шикаго, 3 лютого. — Симпатики „Левів", настроєні песимістично після минулих невдач у сімковому турнірі, приємно розчарувалися, та бравурно вітали перемогу „Левів" 2:0 над молодою німецькою дружиною „Фортуна". Змагання почались несподівано гострою грою, що вказувало на велике завзяття обидвох дружин. Обидві дружини дотримувалися одного рівня. „Леви" раз-у-раз наступали на ворота противника, одначе брак стрілів не приносив задовільного висліду. Диспозицією стрілецькою тішилась натомість „Фортуна", тут великий процент перемоги треба приписати воротареві „Левів", Б. Шиманському. Його орієнтація та велика поміч, нераз ставала в пригоді у майже безвиходних ситуаціях. У лінії оборони дуже добре вив'язався скорий та завзятий Страхоновський, а в нападі похвала належиться Р. Маркевичеві та З. Снилкові. Обидва змагуни показали свою високу клясу, одначе не вповні задовільняли вимоги глядачів. Перший, як „бомбардєр", замало стріляв, а другий, як „тактик", задовго придержував м'ячі. Виправивши ці два недоліки, „Леви" напевно завернуть із дороги невдач на дорогу блискучих перемог. Ворота добули по одному Р. Маркевич та З. Снилик.

В клясі юньйорів „Леви" виграли змагання 1:0 із юньйорами „Ганзи".

М. Маркевич.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЮ ЙОРК, Н. Й. — Місячні збори і продовження річних загальних зборів 117. Відд., „Запорозької Січі", відбудуться в суботу, 16. лютого, о год. 8-ій веч. в домівці при 33 Е. 7ма вул. (ІІ пов.). Обов'язком всіх членів явитися на зборах. — С. Кучма, предс.; М. Корчинський, кас.; В. Калина, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Місячні збори Т-ва ім. Т. Шевченка, Відд. 252, відбудуться в неділю, 17-го лютого, о 12-ій год. полудні, у залі при 2250 В. Корте. Просимо всіх членів, щоб прийшли, бо хто не прийдуть і не вирівняють довгу будуть суспендовані. — Когут, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Відділ 399 „Леви" повідомляє, що річні збори відбудуться в неділю, 17-го лютого о 1-ій год. по пол. в домівці Т-ва „Бесіда", при 2410 W. Chicago Ave., о год. 12-ій точно. Присутність членів Відділу є обов'язкова. — І. Красник, предс.; В. Кашуба, секр.

КАНЗАС СІТІ, КАН. — Б-во св. Володимира, Відд. 323, повідомляє своїх членів, місцевих і позамісцевих, що збори відбудуться в неділю, 17. лютого, о год. 1. по пол., в залі Б-ва, 10 No. Ferre. Проситься всіх членів прибути, будуть важні справи до полагодження. — Уряд.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Відд. 424 ім. Героїв Крут, повідомляє, що річні загальні збори призначено на неділю, 17-го лютого, год. 3-ій по пол., в Укр. Клюбі, 847 N. Franklin St. Управа просить усіх членів прибути на ці звітні збори, де крім виборів, ще буде обговорена дуже важна справа. Головної Управи У. Н. Союзу. — Управа Відд.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Б-во св. о. Миколая, 106 Відд., повідомляє всіх членів, що в неділю, 17-го лютого, о год. 12-ій в полудні, в Домі Відділів УНС, при 843 N. Western Ave., відбудуться місячні збори. Довгуючих проситься вирівняти свої належности. Рівнож повідомляється всіх заінтересованих, що в неділю, 20-го січня ц. р. відбулись річні загальні збори, на яких був вибраний нова Управа: Я. Коцовський, предс.; В. Любас, заст.; Г. Дацків, фін. секр.; М. Попіль, кас.; В. Івасютин, рек. секр.; контр. комісія: А. Косовик, Н. Вишницький і Я. Кухар. Прапороносці: Дуда і Петровський; Гошко, дверник.

СТ. ДЖОЗЕФ, МІЗУРІ. — Т-во Запорозька Січ Відд. 355, повідомляє членів, що звичайні місячні збори відбудуться в неділю, 17-го лютого, в параф. залі, о год. 1:30 по пол. На зборах маємо важні справи до полагодження, які не закінчено на річних зборах. Обов'язком є кожного члена прийти на збори. — Управа Відд.

ГАРТФОРД, КОНН. — Управа Б-ва св. І. Хрестителя Відд. 277, подає до відома: На річних заг. зборах відділу, що відбулися дня 20-го січня ц.р., вибрано слідуючих членів до управи: М. Захаріясевич предс.; Т. Вічковський, заст.; Я. Гук, кас.; В. Гафткович, фін- секр.; Ю. Салевич, рек. секр.; контр. комісія: Е. Гомотюк, Т. Баландюк і В. Козак; опікуни майна: С. Федірко і В. Тесля. Місячні заг. збори Відділу відбудуться в неділю, 17-го лютого ц.р., о год. 3-ій по пол., в бічній кімнаті Укр. Амер. Горож. Клюбу при 53 Вітморе Стріт. Вкладки побирає управа тогож дня від год. 2-гої тамже. На церковній залі управа відділу не може побирати вкладок. — Управа.

БОФАЛО, Н. Н. — Б-во св. о. Николая, Відд. 127, повідомляє, що місячні збори відбудуться в неділю, 17-го лютого, в церковній залі при Філмор і Онейда вул., зараз по співаній Сл. Божій. Проситься вплатити вкладки. Урядники полагоджують всякі справи і збирають вкладки кожної неділі від год. 11:30 до 1-ої, щоб кожний член мав нагоду заплатити і полагодити деякі справи. Взиваємо Родичів вписувати своїх дітей і зголошувати знайомих до УН Союзу. Суспендовані члени, якщо заплатять, будуть прийняті наново з усіми правами. — І. Вула, гол.; П. Володка, фін. секр.; М. Левицький, рек. секр.

АЛЕНТАВН, ПА. — Братство св. Арх. Михаїла, Відд. 147, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 17-го лютого, о год. 2-ій по пол., в парафіяльній залі, 803 N. Front. Проситься всіх членів прийти на час так, щоби збори відбулися в якнайкоротшому часі. Довгуючих членів проситься вирівняти свої довги, а спеціяльно тих, що платять наперед річно, піврічно чи квартально, бо в противнім разі будуть суспендовані, якщо вкладки не будуть заплачені до 25 ц. м. — Д. Рудакевич, пр.; І. Гуцайлюк, кас.; І. Рудакевич, секр.

ЧЕСТЕР, ПА. — Т-во Запорозька Січ, Відд. 388, повідомляє, що на річних зборах одноголосно потверджено старий уряд на 1957 рік. Т. Весоловський, предс.; П. Гливяк, заст.; В. Паньків, кас.; Є. Воловняк, секр.; В. Віянський, заст.; контрольори: Г. Лебіщак і Рубаш; надзиратель хорих: П. Гливяк; представники до УНДому: І. Сорока, П. Гливяк, збори відбуватимуться в першу неділю, по першім, в УНДомі 4-та улиця Ворд. — Е. Воловняк, секр.

НЮ ГЕЙВЕН, КОНН. — Повідомляється, що місячні збори Т-ва „Любов", Відд. 414, відбудуться в неділю, 17-го лютого, зараз по співанім Богослуженні около 12:00 год. по пол., в церковній залі при 127 Парк Ст. Є багато членів, які залягають з вкладками та належитість що до пікніку і до посмертних за рік 1956. Просимо вирівняти свою залеглість самі, а не чекати, щоб уряд вам звернув увагу. Як вам усім відомо Т-во вписує всіх членів залеглих 30 днів до суспенди. Маємо важні справи до переговорення щодо будови. Просимо чисельно явитись на збори. — К. Стасюк, предс.; Р. Голубович, кас.; В. Гіна, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — 397 Відділ повідомляє своїх членів, що побір складок буде в суботу, 16. лютого, від 5—6-ої веч. і в неділю, 17-го, від год. 12—1:30. Просимо вирівняти і вплачувати свої вкладки точно. — М. Субтельний, О. Штогрин, секр.

ГЕМТРЕМК, МИШ. — Т-во Згода, Відд. 20, повідомляє членів, що звичайні збори відбудуться в неділю, 17-го лютого, о год. 1:30 по пол., в Укр. Хаті при Грейлінг вул. Обов'язком кожного члена прийти на збори, будуть важні справи до полагодження і буде фін. звіт секретаря і контролі. Проситься довгуючих членів заплатити свій довг, в противнім разі будуть суспендовані. — Д. Вілик, пр.; Н. Триш, рек. секр.

БЕТЛЕГЕМ, ПА. — Б-во св. Димитрія, Відд. 288, повідомляє, що річні збори відбудуться в суботу, 16-го лютого, в год. 7-ій веч., в церковній залі. Проситься всіх членів прийти на збори, буде звіт контр. комісії і уряду і вибір уряду на 1957 рік. Довгуючих членів проситься вирівняти свої вкладки якнайскорше, бо інакше будуть суспендовані. — М. Брус, пр.; В. Загвоський, кас.; Д. Мушастий, секр.

РАЧЕСТЕР, Н. Н. — Місячні Збори Т-ва Український Народний Дім, 316 Відд. відбудуться в четвер, 14-го лютого, о 8-ій год. веч., з таким порядком: відкриття, прочитання протоколу з попередніх зборів, прийняття нових членів, прийняття нових членів-фундаторів, фінансовий звіт, звіт опікунів хорих, дискусія над звітами, нові справи, внески і запити. Масова присутність членів побажана. — Управа Т-ва.

ДІТРОЙТ, МИШ. — Б-во св. о. Николая Відд. 175, повідомляє своїх членів, що місячні збори відбудуться в неділю, 17. лютого, о год. 1-ій по пол., в У. Н. Домі при 4655 Мартин вул. Кожний член чи членка повинні постаратися приєднати хоч одного нового члена в цім році. Довгуючі члени повинні прибути на ці збори й вирівняти свої залеглості. — Т. Грицай ,пр.; І. В. Іванчук, секр.

ШИКАГО, ІЛЛ. — Збори С-ва Благовіщення Відд. 127, відбудуться в неділю, 17-го лютого, о год. 1-ій по пол., при 847 N. Western Ave. Проситься членів прийти. Довгуючим пригадуємо, щоб вирівняти свої довги. — Управа С-ва.

КАРТЕРЕТ, Н. ДЖ. — Місячні збори Т-ва Запорозька Січ, Відд. 342, відбудуться в неділю, 17-го лютого, о год. 2-ій по пол., в церковній залі, 643 Рузевелт Евеню. Проситься прийти і принести вкладки, які приймаються на зборах. — Є. Вадяк, предс.; Н. Кіра, кас.; І. Гундяк, секр.

ФИЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Т-во „Дністер", 430 Відд., подає до відома своїм членам, що в неділю, 17-го лютого, о год. 12:30, відбудуться річні загальні збори відділу, в Укр. Клюбі, при 847 Н. Френклін вул., з слідуючим порядком нарад: відкриття зборів, відчитання протоколу з попередніх зборів, звіт управи з діяльности за 1956 рік, звіт контр. комісії і внесок на уділення або відмову абсолюторії, дискусія над звітами, вибір управи і контр. комісії на 1957 рік, організаційні й інші важні справи, внески і побажання, закриття зборів. Просимо всіх наших членів прибути на збори та поцікавитись життям органіації, якій довіряєте своє обезпечення. — Мгр. Р. Дяків, мгр. Р. Книш, О. Бакай.

• РОЗШУКИ •

ВІГЯНСЬКИЙ Михайло з Холаєва, пов. Радехів, пошукує свого вуйка Петра ЛОТОЦЬКОГО, або його сина Івана, які жили в Шикаго. Прошу писати на адресу:
IWAN BOYKO
436 E. 9th St., New York 9, N. Y.

• РІЗНЕ •

• REAL ESTATE •

• ДО ВИНАЙМУ КІМНАТИ •

АРЗАН, ч. 3816. Час рішитися.

Тарзан випустив смертоносну стрілу, але не мав часу вхопити сагайдака.

Коли пірати з виттям відсунули його назад, він відкинув непотрібний лук.

THUS TARZAN STOOD CORNERED WITH BUT A CUTLASS AND KNIFE FOR DEFENSE AGAINST A HORDE OF BLOOD-THIRSTY ENEMIES!

Distr. by United Feature Syndicate, Inc.

Так став Тарзан, притиснений до стіни, озброєний тільки кортиком і ножем, до оборони проти кровожадних ворогів!